



## Universitätsbibliothek Paderborn

### Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||  
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||  
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad  
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni  
magni ad trigesimum ...

**Christopherson, John**

**[Köln], 1569**

De his qui in Caesaria Palaestina martyrium subierunt. Cap. XI.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-29861**



EVSEBII HISTORIAE

hominum sermone celebriores sunt, in Aegypto vagi, oberrant; diaconi autem post illos, qui pestis contagione infecti interierunt, relictus Faustus, Eusebius, Charemon: Eusebium dico: quem ab initio persecutionis deus, sua gratia roborauerat, & non modo ad ministeria confessorum, qui carceribus tenebantur, summo studio, & omni animi contentione explenda, sed etiã ad lintea, quibus corpora beatorum martyrum iam vita defunctorum, inuoluerentur, neglecto vitæ periculo conficienda præparauit. Præfectus vero nihil adhuc de sua in sanctos remittit acerbitate, sed alios qui ad eum adducuntur, è medio, vt dixit, tollit: quosdam tormentis dilaniat: nonnullos arcta custodia, & vinculis contabefacit: & quamquã præcipit ne quisquã illos adeat, atq; adeo curiose inquirat, ne quis reperiat, qui eos velit adire, deus tamè propòso fratrum studio, & assidua eorum curatione, illos istis rerum angustiis oppressos reficit subleuatq;: Hęc Dionysius in istam includit epistolam. Intelligendum est porro Eusebium illum, quem paulo ante Diaconum nominauit, non multo post, ecclesiæ Laodiceæ, quæ est in Syria, episcopum creatum fuisse. Maximum autem, quem tum presbyterum dixit, non tunc eodem Dionysio, in ministerium ecclesiæ, & fratrum, qui sunt Alexandria, successisse: verum Faustum qui eodem tempore cum ipso Dionysio ex fidei confessione non parùm laudis collegerat, ad persecutionem quæ nobis viuens ciebatur, referuatam iam plane grandem, & longo multorum dierum decursu confectum, securi percussum, beato martyrio occubuisse. Sed de his quæ illo tempore Dionysio acciderunt, hæc tenus.

*De his qui in Casaria Palestina martyrium subierunt.*

CAP. XI.

**I**N hac persecutionis clade, quam regnante Valeriano passim manasse supra demonstratum est, tres viri ob veram Christi confessionem insigniter prædicati, Casarea Palestine bestiarum rictibus velut præda obiectati, diuino & cœlesti martyrio non sine maxima cõmendatione decorati fuerunt. Quorum vnus Paterius vocabatur,



batur, alter Malchus, tertio nomen erat Alexander. Fertur vero istos ruri degentes, primum seipfos tanquam inertes & desidiosos probris affecisse, quod cum temporis opportunitas primum vitæ æternæ his, qui Cælesti eius desiderio gliscebant, dispertire videretur, ipsi prænegligentia quadam & segnitie, martyrii coronam non præcipuissent. Deinde cum inter se ita deliberassent, absque mora Cæsaream versus ire pergunt: extemplo proficiscuntur ad Iudicem: & eius vitæ exitum qui supra demonstratus est, assequuntur. Mulierem quandam præterea (quam Marcionis errore antea lapsam fuisse fama loquitur) eadem persecutionis tempestate, in eadem ciuitate per simile certaminis genus subiisse memorant.

*De pace que sub Galieno fuit.*

CAP. XII.

**N**on diu autem post, cum Valerianus apud Barbaros seruitutem subiisset, filius eius solus imperio potitus, clementius se gessit & moderatius in imperio gubernando: & edictis diuulgatis persecutionem remisit, relaxauitque: atque adeo illos, qui verbo dei præerant, quod ipsis in more positum fuisset, libere exequi per literas mandauit: quæ quidem sic se habent. Imperator, Cæsar Publius Licinius Galienus, Pius, Fortunatus, Augustus, Dionysio, & Punia, & Demetrio, & cæteris episcopis salutem. Meæ munificentiaæ beneficiū per vniuersum orbem diuulgari præcepi, vt qui loca illa religiosa, quæ spectant ad Christianos possideant, ab illis statim discedant. Et propterea vos mearum literarum exemplari vti poteritis, quò nemo deinceps, vobis quicquam facessat molestia. Atque istud, quod nunc libere & pro arbitratu à vobis expleri queat, iam pridem à me erat concessum. His de causis Aurelius Cyrenius, qui summam rerum secundum me administrat, literarum etiam exemplar conseruabit. Aliud porro decretū illius esse dicitur, quod ad alios episcopos dedit: per quod quidem, loca illa quæ Cæmeteria nominabantur, integram ad cūdi occupandi que fecit potestatem.

*Hic quædam verba Eusebii de literarū interpretatione omni si, ne serui es orationis videretur prope ridicula.*

I 5 De